

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LV.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

id est sangvinolenta vel sangvinea. E quibus exemplis apparet, Præfixum Mem apud Hebræos non semper idem denotare, quod latinum E X, sed sæpe propter nudum constructionis nexum adhiberi.

LIV. Hypothesis III Pii & sancti adhuc viventes, Christo, immutati, in aëre obviam rapientur, ut deinde cum illis, qui in adventu Christi resurrexerunt, quos vocant *υἱὸς ἀδελφῶν ἀδελφῶν καὶ πατρῶν*, filios primæ resurrectionis, in paradiso quodam cœlesti conjungantur, quæ immutatio nulli impiorum viventium continget. Ita docet D. Animadvertentis Uxor Glaubens. Gespr. p. 800. 801 seqq. quam vide. Possentque hæc eousque admitti, quod scilicet pii viventes, in adventu Christi, sint obviam ipsi rapiendi, prout docet Apostolus, 1. *Theff. IV. 17.* At in hoc valde aberrant Chiliastæ, quod non velint pios Christo in *judicium* obviam rapi, neque cum iisdem impios Salvatori sisti. Horum enim contraria demonstrata sunt in thesi 14. & 15. Scriptura quippe Matth. xxv. 31. seqq. talem processum commonstrat, in quo tam fideles quam infideles Christo, in ipsius adventu, sistantur in *judicium*, piisque vita æterna; impiis vero cruciatus æterni adjudicentur.

LV. Hinc apparet, *judicium* illud, quod I. c. describitur, a nemine Chiliastarum nostratium credi. Credunt enim duo saltem *judicia*, unum M. annos post adventum Christi, alteram in ipso adventu: Ad neutrum salvis hypothefibus Chiliafticis *judicium* hoc referre possum. Non ad *judicium* M. annos post adventum, quia (1) Textus id non admittit, sed in ipso adventu id instituendum docet. (2) Mortuos tantum *judicandos* esse vult D. Animadvertens M. annos post adventum Christi. Animadv. §. 26. *Mortui, inquit in die panto-*
critico judicio sistentur; at ante M. annos tam vivi quam
mor-

mortui judicabuntur, quod ipsum *κρίσις* est, quo primum ab ultimo iudicio probe discernere possis. Inter hos autem mortuos non erunt, qui Christum esurientem cibaverunt. Hujusmodi enim omnes ex Hypoth. 2. Chiliaistica jam in adventu Christi resurrexerunt, post adventum autem, seu in regno Chiliastico, (ubi Ecclesia ab omnibus tam tristibus quam turpibus malis immunis, & a cruce libera erit, Animadv. §. 33. sub finem) Christus non amplius esuriet, ut raceam, quod nec in Regno Chiliastico pios morituros dicant Chiliastæ, ceu ostensum est supra n. IX & X. Nec ad iudicium in adventu Christi habendum referre possunt Chiliastæ illud quod describitur Matth. xxv. 31. seqq.; Volunt enim iudicium in adventu Christi nihil aliud esse, quam pugnam cum improbis, & illorum deletionem, sicut docet D. Animadvertentis Uxor in *Glaubens-Gespr.* pag. 825. Die siebende Posaune verkündiget dein Gericht und dein Reich: dein Gericht; da du verderben wirst die so die Erde verderbet haben / und richten und streiten wirst mit Gerechtigkeit / &c. id quod infra pluribus ostenderur. At in Matthæi iudicio pii separandi erunt ab impiis, & hi in ignem æternum, illi in vitam æternam abibunt. Porro iudicium adventus Christi chiliasticum relinquit nonnullos in terrâ vivos, atque in illo causa minus principalis seu ministerialis erunt pii, velut Matrona sæpius memorata docet vid. *Glaubens-Gespräch* pag. 811. ubi idem inculcat quod ipsius Maritus D. Animadvertens §. 19. nempe, quosdam post iudicium adventus Christi e semine Gogi & Magogi reliquos esse mansuros, qui exactis M. annis iterum in Ecclesiam invalescere incipiant. At Matthæi iudicium nullos relinquet vivos in terra, sed omnes, aut in cælum aut in orcum deportabit, ejusque causa ministerialis non e-

runt pii sed Angeli, quippe pii simul erunt iudicandi & separandi. Dicuntur quidem in Scripturis & ipsi iudicaturi, sed hoc saltem fiet iudicio approbationis, quemadmodum & Regina Arabiae ac Ninivitarum dicuntur iudicaturi *Matth. vii. 41. 42.* quod bene observandum. Non itaque omnino tale iudicium credunt Chiliae futurum, quale Salvator apud *Matth. xxv. 31. seqq.* praedicat.

LVI. Hypothesis IV. Cum illis resurgentibus, & immutatis fidelibus ad se in aere congregatis, Christus in ipsam terram descendet in iudicium, ita ut pii in illo iudicio non iudicentur, sed iudicent. De hac hypothesis quaedam numero praecedente jam notata sunt. Addo jam ex iisdem *Glaubens-Gespräch p. 810.* Die Gläubigen sollen bey dir seyn / wenn du komst den Menschen der Sünden anzubringen / und zu dir (loquitur ubique cum Christo) gesamlet werden / ehe du erscheinst / so wol die Entschlafenen / welche du auferweckest wirst / als auch die / welche im Leben seyn werden / welche du verwandeln wirst / und sie also zu dir samlen / dass sie mit dir zum Gericht erscheinen sollen. Et interjectis nonnullis: Weil sie selbst mit dir kommen / nicht gerichtet zu werden / sondern zu richten p. 813. Impugnat haec hypothesis Assertionem 14 & 15. in quibus ostensum est, tam piorum quam impiorum iudicium uno actu esse futurum, & neminem, etiam fidelium ab hoc iudicio immunem esse, Quod vero attinet loca in quibus pii dicuntur iudicaturi, ad illa jam numero praecedente responsum est. Urget autem hic praecipue Uxor D. Animadvertentis illud *2. Thess. I. 10.* quod in versione Germanica ita habet: Wenn er / Christus / kommen wird / dass er herzlich erscheine mit seinen Heiligen und wunderbar mit allen Gläubigen. Sed non miror, in do-